

N:o 7.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående försäljning till Östersunds stad af kronans andel i ett inom stadens område beläget skogsskifte; gifven Stockholms slott den 10 december 1892.

Af ett å Östersunds stads område beläget, med litt. S. betecknad skogsskifte tillhöra tre sjundedelar kronan, hvaremot de återstående fyra sjundedelarne egas af Östersunds stad. Den kronan tillhöriga delen af skogsskiftet, som ligger i samfällighet med stadens andel, har förr varit landshöfdingen i Jemtlands län på lön anslagen, men är numera till statsverket indragen och utarrenderad till den 14 mars 1894.

I en af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet med underdånig skrifvelse den 26 september 1891 öfverlemnad, till Kongl. Maj:t stäld skrift hafva stadsfullmäktige i Östersund, med bifogande af utdrag af stadsfullmäktiges protokoll den 7 oktober 1890 och den 20 januari 1891, i underdånighet anhållit, att Östersunds stad måtte få från kronan förvärfva den andel af omförmälda skogsskifte, som innehades af kronan, med rätt för staden att samma andel tillträda vid arrendetidens utgång den 14 mars 1894; varande vid den underdåniga ansökningen jemväl fogad en af stadsingenjören E. Runeberg år 1891 upprättad karta öfver skogsskiftet litt. S. i Östersund.

Af förenämnda utdrag af stadsfullmäktiges protokoll inhemtas, att, sedan stadsfullmäktige uppdragit åt stadens drätselkammare att verkställa ut-

redning angående värdet å det ifrågavarande skogsskiftet, samt drätselkammaren anmodat dels jägmästaren i Norra Jemtlands revir E. A. Malmborg att värdera den å skogsskiftet växande skogen och dels förre riksdagsmannen Hans Andersson i Bringåsen att afgifva yttrande angående skogsskiftets värde i öfrigt, bemålde personer, hvar för sig, verkstält uppskattning af skogsskiftets värde och afgifvit skriftligt utlåtande i sådant hänseende, hvilka utlåtanden finnas intagna i stadsfullmäktiges protokoll.

Jägmästaren Malmborg har dervid, med förmålan att enligt landtmäterihandlingarna från länets landtmäterikontor skogsskiftet, efter afdrag af hvad jernvägen upptoge, innehölle en ytvidd af 6.11 hektar, uppskattat den derå befintliga skogen, som beräknats innehålla 733 kubikmeter, i anseende till skogens närhet till lätt afsättlig ort och därför att värdefull tall till en del förekomme, efter ett pris af 2 kronor per kubikmeter, till 1,466 kronor och jordvärdet, efter 10 kronor per hektar, till 61 kronor 10 öre; hvadan alltså hela skogsviddens värde skulle uppgå till 1,527 kronor 10 öre.

I det af förre riksdagsmannen Hans Andersson i Bringåsen afgifna utlåtande anföres, att, då skogsskiftet utgjordes af en oformlig, lång och smal egofigur, belägen mellan Storsjöns strand och landsvägen, och jordmånen vore mager och stenbunden samt således föga lämplig för odling, jorden i sig sjelf syntes ega ett relativt ringa värde, synnerligast som samfälligheten låge långt utom stadsplanen och icke kunde till byggnadstomter upplåtas. Till följd af dessa ogynsamma omständigheter syntes den å skiftet växande skogen, hvilken dock för närvarande endast vore duglig till ved, vara den faktor, som hufvudsakligast borde vara bestämmande vid skiftets uppskattning i penningar. Men då denna skog vore en ofelbar snöskärm och ett absolut nödvändigt skydd mot all den yrsnö, som af vestliga och nordliga vindar tillfördes från Storsjön och som den förutan skulle i stora massor hopa sig på landsvägen och i hög grad försvåra, för att icke säga omöjliggöra, trafiken efter densamma samt äfven blifva hinderlig för den nära intill liggande jernbanan, borde skogen, så mycket möjligt vore, sparas, hvadan den icke heller kunde uppskattas till samma värde, som om den finge efter godtycke utan vidare till ved nedbuggas. En mycket sparsam gallring måste så mycket mer iakttagas, som skiftets bredd på sina ställen utgjorde blott några få meter. Här af följde åter, att skiftets afkastning icke kunde betäcka räntan på någon högre summa. Med anledning af dessa förhållanden kunde samfälligheten icke uppskattas till högre värdebelopp än 600, högst 700 kronor.

Öfver den underdåniga ansökningen har Kongl. Maj:ts befallningshaf-

vande inhemtat yttrande från dåvarande domänintendenten i länet, öfverjägmästaren Fr. Tigerhielm, hvilken till alla delar instämt i den af förre riksdagsmannen Hans Andersson uttalade mening angående skogsskiftets värde samt hemställt, att staden Östersund måtte få köpa ifrågavarande, för kronan alldeles obehöfliga jordlott emot ett åsatt pris för det hela af högst 700 kronor.

För egen del har Kongl. Maj:ts befallningshafvande i ofvanberörda underdåniga skrifvelse anført, att då området, som, jemte annan fastighet, vore till den 14 mars 1894 upplåtet till enskild person mot årligt arrende af 100 kronor, icke vore för något statsverkets ändamål behöfligt, Kongl. Maj:ts befallningshafvande väl ansåge detsamma icke vidare böra för kronan bibehållas, utan enligt derom gällande stadganden, efter arrendetidens utgång försäljas; men då lägenheten, ehuru den icke med någon fördel kunde af kronan användas, likväl i enskild persons ego finge anses, i följd af sin belägenhet i närheten af staden mellan Storsjön och jernbanan, ega icke så obetydligt värde såsom lämplig plats för någon industriel anläggning, hyste Kongl. Maj:ts befallningshafvande den mening, att egendomen kunde förmånligare försäljas på offentlig auktion, der den enskilda spekulationen antagligen skulle göra sig gällande, så att ett högre pris kunde betingas än det, hvartill området uppskattats vid den af stadsfullmäktige föranstaltade värdering. Förefunnes verkligen den uppgifna nödvändigheten att bibehålla den å lägenheten växande skogen såsom skydd mot snöstormar för jernbanan, borde en dylik omständighet, i stället för att föranleda till sänkning af priset vid försäljning till staden eller enskild person utan garanti för att i framtiden hänsyn tages till nämnda nödvändighet, tvärtom från statens synpunkt betinga högre pris på egendomen och tagas i betraktande vid afgörandet, huruvida egendomen borde för kronan bibehållas eller icke. Kongl. Maj:ts befallningshafvande ansåge sig därför och då stadsfullmäktige icke ens uppgifvit, att ifrågavarande lägenhet vore för något stadens särskilda ändamål behöflig, icke böra tillstyrka, att lägenheten, derest den icke skulle för kronan fortfarande bibehållas, försåldes i annan ordning än som för kronaus egendomar i allmänhet funnes föreskrifven.

Kongl. domänstyrelsen, hvars underdåniga yttrande i ärendet inhemtats, har dervid anført, att, då kronans andel uti ifrågavarande skogsskifte icke vore för skogsväsendets räkning behöflig och, efter hvad Kongl. Maj:ts befallningshafvande meddelat, icke heller för annat statsändamål användbar, stadsfullmäktiges ansökning att få förvärfva samma andel syntes, i betraktande deraf att stadens och kronans till arealen obetydliga andelar nu låge

i samfällighet, och någon trygghet för skogens bibehållande såsom skydd mot yrsnö endast kunde vinnas derigenom, att kronans andel, då den försåldes, komme i stadens ego, vara förtjent af nådigt afseende; och har domänstyrelsen hemställt, att stadsfullmäktige i Östersund måtte berättigas att mot ersättning, som skulle bestämmas i enlighet med kongl. förordningen angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof den 14 april 1866, till sig lösa kronans andel i berörda skogsskifte, att tillträdas vid nu löpande arrendeperiods slut den 14 mars 1894.

Med afseende å hvad i detta ärende förekommit vill Kongl. Maj:t, som, när den å ifrågavarande skogsskifte befintliga skogen, enligt hvad upplyst blifvit, icke kan i någon väsentligare mån afverkas utan att trafiken å landsvägen och den i närheten af skogsskiftet framgående jernbanan under vissa tider utsättes för hinder och svårigheter till följd af yrsnö, anser den af förre riksdagsmannen Hans Andersson verkställda uppskattning, vid hvilken tillbörlig hänsyn tagits till nämnda förhållande och emot hvilken domänintendenten å kronans vägnar icke haft något att erinra, böra läggas till grund vid bestämmandet af skogsskiftets värde, härmed föreslå Riksdagen att medgifva:

att kronans andel i berörda, inom Östersunds stads område belägna skogsskifte må till Östersunds stad försäljas mot en köpeskillning, beräknad efter ett värde å skogsskiftet i dess helhet af sjuhundra kronor, och med tillträdesrätt den 14 mars 1894;

äfvensom att den inflytande köpeskillningen må, på samma sätt som köpeskillningarne för försålda mindre kronoegendomar, användas till inköp för kronans räkning af skogbärande eller till skogsbörd tjenlig mark.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse väl bevågen.

OSCAR.

F. v. Essen.

*Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den
10 december 1892.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern *Boström*;

Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve *Lewenhaupt*;

Statsråden: friherre *von Essen*,

friherre *Åkerhielm*,

Östergren,

Groll,

Wikblad,

Gilljam,

friherre *Rappe*.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet friherre von Essen föredrog vidare:

En af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Jemtlands län med underdånig skrifvelse den 26 september 1891 öfverlemnad, till Kongl. Maj:t stäld skrift, deri stadsfullmäktige i Östersund anhållit att Östersunds stad måtte få från kronan förvärfva kronan tillhöriga tre sjundedelar af ett å Östersunds stads område beläget, med litt. S. betecknad skogsskifte, af hvilket de återstående fyra sjundedelarne, hvilka läge i samfällighet med kronans andel, egdes af Öster-

sunds stad; vid hvilken ansökning fogats utdrag af stadsfullmäktiges protokoll, utvisande, att, sedan stadsfullmäktige uppdragit åt stadens drätselkammare att verkställa utredning angående värdet af det ifrågavarande skogsskiftet, samt drätselkammaren anmodat dels jägmästaren i norra Jemtlands revir E. A. Malmborg att värdera den å skogsskiftet växande skogen och dels förre riksdagsmannen Hans Andersson i Bringåsen att afgifva yttrande angående skogsskiftets värde i öfrigt, bemälda personer, hvar för sig, verkställt uppskattning af skogsskiftets värde och deröfver afgifvit skriftligt utlåtande;

uti hvilket ärende domänstyrelsen afgifvit infordradt underdånigt utlåtande.

Statsrådet, som, enär den å ifrågavarande skogsskifte befintliga skogen, enligt hvad upplyst blifvit, icke kunde i någon väsentligare mån afverkas, utan att trafiken å landsvägen och den i närheten af skogsskiftet framgående jernbanan under vissa tider utsattes för hinder och svårigheter till följd af yrsnö, ansåg den af förre riksdagsmannen Hans Andersson verkställda uppskattning, vid hvilken tillbörlig hänsyn tagits till nämnda förhållande och emot hvilken uppskattning domänintendenten å kronans vägnar icke haft något att erinra, böra läggas till grund vid bestämmandet af skogsskiftets värde, hemstälde, att Kongl. Maj:t måtte, med afseende å hvad i ärendet förekommit, i nådig proposition föreslå Riksdagen att medgifva:

att kronans andel i berörda, inom Östersunds stads område belägna skogsskifte finge till Östersunds stad försäljas mot en köpeskillning, beräknad efter ett värde å skogsskiftet i dess helhet af sjuhundra kronor, och med tillträdesrätt den 14 mars 1894;

äfvensom att den inflytande köpeskillingen måtte, på samma sätt som köpeskillingarne för försålda mindre kronoegendomar, få användas till inköp för kronans räkning af skogbärande eller till skogsbörd tjenlig mark.

Hans Maj:t Konungen behagade i nåder bifalla hvad statsrådet sålunda hemställt; och skulle nådig proposition till Riksdagen aflätas af den lydelse, bilagan — — — vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo

Adolf von Hofsten.